

Phần 1

Chương 1 Đêm Khó Quên

Thiên hạ gồm ba phần, chánh đạo, tà đạo, hoàng đạo, từ xưa tới nay, có đạo thì phải có tà.

Lục Đại Môn Phái, ngũ đại Sơn Trang, đây là chính đạo.

Ma Thần điện, Yêu Vương giới, quỷ U Minh, còn đây là tà đạo.

Còn Hoàng đạo là thiên hạ dưới sự thống trị của Hoàng đế, trải qua cuộc sống bình thường nhưng cũng chưa hẳn đã được yên ổn.

...

Mười lăm tháng bảy, mùa hè, bầu trời vốn nên sáng sủa, lại âm trầm khác thường, đang lúc mọi người rối rít đoán thiên cơ, đột nhiên trời bắt đầu sấm sét vang dội, mưa sa gió giật, bầu trời cũng hoàn toàn tối xuống, không tìm được dấu vết của một tia ánh sáng.

Tại Vạn Ma sơn, Ma Thần điện.

“Ma Tôn, phu nhân sắp sinh!”

“Cái gì? Không phải còn hai tháng sao?” Nam nhân to lớn cao ngạo khó nén nóng nảy, vẻ mặt lo lắng.

“Việc này, nô tài cũng không biết...”

“Được rồi, ngươi đi xuống trước đi, ta lập tức qua đó!” Nam nhân to lớn cao ngạo, chính là Ma Thần điện Ma Tôn Độc Cô Khinh Cuồng, hết sức nặng nề nói, nô tài đó vội vã đi, để lại một phòng yên tĩnh.

“Ma Tôn, những đứa bé kia rốt cuộc muốn xử lý như thế nào?” Trong hành lang, lần nữa có người hỏi, bọn họ mới vừa rồi đang đi họp, có chút vấn đề khẩn cấp cần giải quyết.

“Tuổi nhỏ liền trừ đi trí nhớ, huấn luyện một đoạn thời gian, rồi phân phối đến các địa phương thích hợp đi, về phần lớn tuổi, nhỏ cở tận gốc, chúng ta là người trong ma giáo còn sợ chém giết sao!” Độc Cô Khinh Cuồng phóng ra sát khí, đối với hần mà nói quyết định như vậy đã rất là nhân từ, coi như là vì đứa bé sắp ra đời kia mà cầu phúc.

“Dạ!” Đường Hạ bốn người cùng lên tiếng, bọn họ chính là Ma Thần điện Tứ Đại Hộ Pháp.

Sau đó, Độc Cô Khinh Cuồng liền lo lắng chạy tới nội viện, Tứ Đại Hộ Pháp cũng đều vô cùng hưng phấn, đi theo phía sau hắn, cùng nhau đi nghênh đón sinh mạng sắp ra đời kia...

Đọc theo đường đi, giọt mưa lớn như hạt đậu gõ vào trên người của bọn họ, cảm giác lạnh lẽo làm cho người ta thở không nổi, thời tiết như vậy, thật đúng là cổ quái, sắc mặt hưng phấn của mấy người bọn họ cũng không khỏi nặng nề.

Thiếu chủ ra đời vào thời điểm này, chẳng lẽ là thiên ý...

“Sinh, sinh, là thiên kim tiểu thư.” Nha hoàn hầu hạ phu nhân chạy vọt ra, hương mấy người đang chờ ở dưới mái hiên báo tin mừng.

Mấy người không hẹn mà cùng thở phào nhẹ nhõm, lại nghe một tiếng sét, không khỏi tâm thần rối loạn, rối rít ngẩng đầu nhìn lại, như ẩn như hiện ánh sáng màu đỏ mờ xuyên thấu Vân Tiêu, bắn thẳng đến phòng ngủ của phu nhân...

“A!” Hình như là trong cùng một lúc, mọi người còn không có phản ứng kịp, liền nghe đến bên trong phòng một tiếng kêu sợ hãi, theo tính phản xạ liền vọt vào!

“Thế nào?” Độc Cô Khinh Cuồng nhìn vẻ mặt mệt mỏi của thê tử, lại nhìn một chút vẻ mặt kinh ngạc của bà mẹ: “Vì sao lại kêu?”

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, vì sao hắn cảm giác hết sức lo lắng.

“Ma... Ma Tôn... này... Thiếu chủ đang cười...” Bà mẹ ôm đứa bé, vẻ mặt có chút ngốc trẻ, không hiểu, vì sao trẻ con mới sinh không khóc ngược lại cười đáng yêu như vậy, hơn nữa bộ dáng kia một chút cũng không giống như là sinh non.

Nghe được lời nói của bà mẹ, Độc Cô Khinh Cuồng mới đưa ánh mắt đặt trên người đứa bé kia, chỉ nhìn thoáng qua, trong lòng liền không khỏi than thở, thật là đứa bé xinh đẹp... Không giống với con nít bình thường, da nhẵn nhéo, đứa nhỏ này da thịt trắng nõn mượt mà, ngũ quan rõ ràng và lại hết sức đặc biệt, chính là nó lại mở ánh mắt đen láy nhìn hắn, khóe miệng nhếch lên, cười đáng yêu, chỉ là để cho người kinh ngạc còn là cái bốt ở mi gian, đỏ thắm, giống như là máu tươi.

“Đây là đứa nhỏ của ta?” Mặc cho Độc Cô Khinh Cuồng cuồng ngạo như thế nào, lúc này cũng không khỏi trong lòng mềm nhũn, cảm động, hắn xúc động hỏi lại bà mẹ, nhẹ nhàng ôm lấy đứa bé, đi tới bên cạnh thê tử của hắn.

“Linh Thù, ngươi xem, đây chính là nữ nhi của chúng ta, rất đáng yêu.”

Nằm ở trên giường, nữ nhân có chút yếu đuối thở hổn hển, sợi tóc xốc xếch, nhưng lại như cũ khó nén dung mạo tuyệt sắc kia.

“Đúng vậy a, thật đáng yêu, đều không khóc, phu quân, đặt tên cho nữ nhi của chúng ta thôi.” Đã từng, nàng cho là nàng cả đời này cũng sẽ không có đứa

bé, lại không nghĩ rằng, người đàn ông này không chỉ cho nàng hạnh phúc, cũng cho nàng một đứa bé, để cho nàng cả đời này không còn chuyện ăn năn.

“Tên a... Nương tử, người xem nữ nhi của chúng ta nhỏ như vậy cũng đã rất đẹp, tương lai còn dài nhất định sẽ trở thành tuyệt thế mỹ nữ, cười một tiếng khuynh thành khuynh quốc..., chúng ta liền kêu nàng là Tiểu Tuyệt có được hay không, nở nụ cười tuyệt mỹ.”

“Ha ha, đứa bé nhỏ như vậy, sao có thể nhìn ra được bộ dáng sau này, chỉ là Tiểu nhi thật rất thích cười, người xem, nàng bây giờ còn đang cười đấy.”

“Đúng vậy, ta thật sự hi vọng nàng cả đời này có thể vẫn luôn cười như vậy...”

Bên ngoài, vẫn mưa sa gió giạt như cũ, nhưng trong phòng ngủ lại tràn ngập ấm áp cùng cảm động, Tứ Đại Hộ Pháp cùng mấy người hầu, nha hoàn đều lắng lắng ở một bên nhìn, lắng lắng cảm thụ, mặc dù bọn họ đều là người trong ma đạo, nhưng ma cũng hữu tình, bọn họ như cũ có yêu cùng cảm động.

“Chúc mừng Ma Tôn, chúc mừng phu nhân, chúc mừng Thiếu chủ!” Mọi người quỳ trên mặt đất, không khỏi vui mừng!

“Ha ha ha, tốt tốt, tất cả đứng lên, truyền mệnh lệnh của ta, lập tức đi đến chuẩn bị tiệc rượu, trong điện toàn thể môn nhân Đại Khánh ba ngày!”

“Dạ, tạ Ma Tôn!”

...

Bốn năm sau, đêm, núi phía sau Ma Thần điện.

Đau, đau rất, cho dù lau thuốc trị thương, lại như cũ đau làm cho người ta muốn chết...

Nam hài tám chín tuổi cau mày, cắn răng, nằm ở phía sau núi trên cỏ, nhìn không trung, cũng chỉ có như vậy mới không cảm thấy đau đớn, nơi này là một nơi để cho hắn có thể bình tĩnh lại tâm tình, hơn nữa có rất ít người đến.

Chỉ là, rất ít không có nghĩa là không có, đã có chút công phu thiếu niên chột ngừng thờ, ngay tại chỗ lăn một vòng lăn đến một bên trong bụi cỏ... Có người tới, rốt cuộc là người phương nào, vào thời điểm này, đi tới nơi này!

“Hi hi, chạy đến nơi đây, các người tìm không tới đi, các người không để cho ta ăn, ta liền để cho các người không tìm được, xem ngày mai phụ thân giáo huấn các người!” Thanh âm phẫn hận lại làm cho người ta cảm thấy hết sức đáng yêu, ngữ điệu non nớt làm cho người ta chỉ muốn cười, Tàn Tình thờ phào nhẹ nhõm, xem ra không phải kẻ địch, chỉ là đứa bé.

“Ah?” Thanh âm kinh ngạc nhẹ nhàng, Tiểu Nhân Nhân dừng bước, nghi ngờ nhìn chung quanh...

Tàn Tình núp ở trong bụi cỏ, lúc này cũng nhìn thấy toàn cảnh người tới, một nữ hài tử, một thân màu trắng, quần lụa mỏng, dáng vẻ bốn năm tuổi, mặt mày nho nhỏ hết sức tinh xảo, vừa đáng yêu vừa đẹp.

Nữ hài tử, bốn năm tuổi, đặc biệt như thế... Tàn Tình trong lòng thoáng qua một cái bóng, gương mặt tuấn tú nho nhỏ trở nên nặng nề, cũng đang thấy nữ hài tử nở nụ cười ngọt ngào, tản ra cả chân mày.

“Này, đi ra đi, không cần trốn, ta phát hiện ngươi nha.” Cô gái nhỏ hướng về phía Tàn Tình núp sau bụi cỏ hô, vênh lên cái mũi nhỏ, làm cho người ta cảm thấy càng đáng yêu hơn.

Tàn Tình toàn thân cứng đờ, vô cùng nghi hoặc mình là như thế nào bị phát hiện, hơn nữa đối phương vẫn là một cái đứa bé bốn tuổi, cho dù đứa bé này có thể không phải đứa bé bình thường...

Từ từ đứng lên, Tàn Tình đi ra khỏi bụi cỏ, tiến lại gần nữ hài tử kia, sau đó cung kính quỳ xuống, lại gần, hẳn liền nhìn càng rõ ràng hơn tướng mạo của nữ hài tử, giữa hai lông mày, cái bớt màu đỏ là dấu hiệu đặc biệt của thiếu chủ, cho dù hẳn chưa từng thấy qua Thiếu chủ, nhưng cũng đã có thể khẳng định nữ hài tử trước mặt chính là Ma Thần điện Thiếu chủ, Độc Cô Tiểu Tuyệt.

“Tham kiến Thiếu chủ!” Cúi đầu, không dám nhìn dung nhan non nớt lại tản ra hơi thở hấp dẫn, Tàn Tình tự nói với mình, nàng là thiên, mà hẳn là bần.

“Ghét, mỗi người cũng biết là ta.” Cô gái nhỏ dậm chân, vẻ mặt không phục, mỗi lần đều là như vậy, vô luận nàng đi tới chỗ nào, chỉ cần là bị người đụng phải, cơ hồ là trước tiên sẽ bị người gặp nhận ra.

Tàn Tình quỳ trên mặt đất, khoe miệng dẫn ra, có loại cảm giác muốn cười, vào giờ phút này, bởi vì huấn luyện mà bị thương, vết thương hình như cũng không có đau đớn như vậy.

“Này, đứng lên đi, ngươi là ai, tại sao ở chỗ này?” Thấy người kia vẫn như cũ quỳ trên mặt đất, nữ hài tử có chút ngạc nhiên hỏi, khi nói chuyện vẫn lộ ra nụ cười ngọt ngào.

Tàn Tình yên lặng đứng lên, mặc dù không có cố ý xem, nhưng cũng bởi vì hai người chiều cao chênh lệch mà thấy được nụ cười như vậy, thật đáng yêu, không khỏi trong lúc nhất thời nhìn ngây dại.

“Này, ta hỏi ngươi, làm sao ngươi không trả lời, rất không có lễ phép đấy.” Nữ hài tử giờ giờ tay nhỏ bé đáng yêu, tiến lại gần Tàn Tình.

Tàn Tình thời điểm nữ hài tử đến gần, cũng chột lui về sau hai bước, chủ tớ khác biệt, mặc dù hẳn chỉ có tám tuổi, nhưng có chút quan niệm đã ăn sâu, không thể vượt qua.

“Ngươi...” Thấy Tàn Tình né tránh, nữ hài tử tức giận, động tác của hẳn là hẳn không thích nàng, nếu không tại sao lại né tránh, Độc Cô Tiểu Tuyệt có chút cảm thấy uất ức, có chút khổ sở.

“Thuộc hạ Tàn Tình, là đang trong huấn luyện, sắc trời đã tối, thuộc hạ xin cáo lui.” Không phải là hẳn không thấy bộ dạng đau lòng của nàng, nhưng là, Tàn Tình vẫn kiên trì nói.

“Thiếu chủ, sắc trời đã tối, ngài cũng nên trở về ngủ rồi.” Mà ngay tại lúc này, một thanh âm bất ngờ vang lên, sau đó từ trong bóng tối chậm rãi đi ra một nữ nhân, bộ dạng hơn 20 tuổi, rất là thanh tú.

Tàn Tình trong lòng cả kinh, người này tới, hẳn thế nhưng không có phát hiện, nhất định là cao thủ, chỉ là cẩn thận ngấm lại liền cũng hiểu, người bảo vệ của Thiếu chủ, há có thể là hạng người bình thường.

“Hoa Ngữ, ta muốn ngấm những vì sao.” Nói xong, nữ hài tử liền nằm ở trên đất, hình như có chút bộ dạng chơi xỏ lá.

“Thiếu chủ, trên đất lạnh, chúng ta trở về cũng có thể ngấm sao mà.” Nữ nhân bị kêu là Hoa Ngữ không buông tha nói, ánh mắt hữu ý vô ý nhìn lướt qua Tàn Tình đứng ở một bên.

Tàn Tình nhìn lại, thản nhiên và lại thâm trầm, trầm ổn, không thuộc về tuổi của hẳn.

Hoa Ngữ trong ánh mắt thoáng qua loại tán thưởng, sau đó liền thu hồi nhãn thần bắt đầu nhìn Độc Cô Tiểu Tuyết, lúc này Tiểu Tuyết đang từ trong ngực lấy ra một cái bọc giấy nho nhỏ, sau đó thận trọng lột ra...

Mấy khối điểm tâm hết sức tinh xảo, Tiểu Tuyết nở nụ cười càng thêm ngọt ngào.

“Ai, Thiếu chủ, không phải là không để cho người ăn, chỉ là đồ ngọt ăn nhiều sẽ đau răng.” Hoa Ngữ nhẹ nhàng thở dài một cái, lại chưa từng ngăn cản.

“Nhưng ăn thật ngon nha.” Nói xong, Tiểu Tuyết liền cắn một cái, hết sức hưởng thụ nheo mắt lại.

Hoa Ngữ thấy bộ dáng này của Thiếu chủ, cũng không khỏi bật cười, mà Tàn Tình mặc dù không có cười, nhưng ánh mắt thủy chung lại dính vào nụ cười nhu hòa đó.

Chương 2

Gia Tộc Truyền Thừa

“**T**iểu Nhi, xem người sau này còn dám hay không nửa đêm không ngủ được, chạy ra ngoài ăn trộm đồ.” Nữ nhân đau lòng nhìn cô gái nhỏ nằm ở trên giường, thật không biết nên nói cái gì cho phải.

“Mẫu thân, hài nhi cũng ngã bệnh, ngài thế nào còn giáo huấn hài nhi đây.” Độc Cô Tiểu Tuyết sịu mặt, hết sức đáng thương mà nói ra, nàng cũng không muốn ngã bệnh, ngã bệnh thật là khổ sở.

Chuồn êm đi ra ngoài, ngày thứ hai, Độc Cô Tiểu Tuyết liền bắt đầu phát sốt, toàn thân vô lực, dọa sợ mọi người, thật may là đại phu sau khi xem, nói không có chuyện lớn gì, chỉ là bị lạnh, uống chút thuốc là tốt, lúc này mới khiến mọi người yên tâm, sau đó lại nghe Hoa Ngữ nói rõ sự tình, khiến mọi người cảm thấy vừa tức giận vừa đau lòng.

“Không cần giả bộ đáng thương, thật không biết ngươi làm sao mà cơ trí như vậy, lúc này còn giả bộ đáng thương, tranh thủ mọi người đồng tình, chỉ là đừng tưởng rằng ngươi nói khổ sở, mẫu thân cũng sẽ không giáo huấn ngươi, cái người này thứ nhất, nhất định phải hảo hảo nghe lời, đem bệnh dưỡng tốt, Tiểu Nhi, ngươi chơi làm sao, mẫu thân đều không can thiệp, nhưng là ngàn vạn lần không thể lấy thân thể chính mình nói giỡn, thân thể ngươi cũng là máu thịt của phụ mẫu, ngươi ngã bệnh, mẫu thân so với ngươi còn cảm thấy khó chịu hơn.”

Nữ nhân nói nói liền đỏ tròng mắt, khiến Độc Cô Tiểu Tuyết thật luống cuống tay chân.

“Mẫu thân, ngài đừng như vậy, ta về sau nhất định sẽ không để cho mình ngã bệnh, có được hay không, ngài đừng khóc a...” Nói xong liền muốn ngồi dậy, thân thể nhỏ nhỏ giùng giảng muốn thay mẫu thân lau sạch nước mắt.

Tuy chỉ có bốn tuổi, nhưng Tiểu Tuyết so với đứa bé bình thường đều muốn thông tuệ hơn, có lúc nói chuyện giống như là một đại nhân.

“Mẫu thân không có khóc, chỉ cần Tiểu Nhi thật tốt, mẫu thân cũng không khóc.”

“Tốt, mẫu thân không khóc, Tiểu Nhi nghe lời.”

Độc Cô Khinh Cuồng đứng ở cửa vừa nhìn mẫu tử họ quan tâm an ủi lẫn nhau, sắc mặt đều là thỏa mãn, hấn sao mà may mắn, có thể cưới được thê tử hiền đức như vậy, may mắn làm sao, có thể có được một đứa bé thông tuệ như vậy, hai người bọn họ là người quan trọng nhất của hấn cả đời này, hấn nhất định phải bảo vệ họ thật tốt.

...

Lại một năm sau nữa.

“Tiểu Nhi, võ học gia truyền của Độc Cô gia ta gồm ba bộ, theo thứ tự là Thiên Ma tuyệt, cuồng ma Thất kiếm cùng Vân Khuynh Thiên khuyết, ba bộ võ học này đều là chí cao vô thượng, vô luận học được loại nào cũng có thể xưng bá võ lâm, tiểu ngạo giang hồ, ngươi hiện tại đã năm tuổi rồi, võ học cơ bản đã vững chắc, cha sẽ đem ba loại võ học huyền bí này truyền thụ cho ngươi, về phần ngươi là muốn học loại nào, hoặc là còn chưa muốn học, đều do ngươi lựa chọn.”

Để Tiểu Tuyết học cái gì, Độc Cô Khinh Cuồng đã suy tính thật lâu mới có quyết định như vậy, Thần Ma điện cần một lãnh tụ cường đại, nếu để cho Tiểu Nhi trở thành Ma Tôn, Tiểu Nhi sẽ phải trả cái giá đắt, phải bỏ đi rất nhiều

người, cho nên, từ lòng riêng, hẳn cũng không muốn cho Tiểu Nhi trở thành Ma Tôn, hẳn chỉ hi vọng nữ nhi của hẳn có thể có được cuộc sống đơn thuần vui vẻ, chỉ là, hẳn vì Ma Tôn, đứng đầu Ma tộc, không cách nào làm ra quyết định như vậy, cho nên, hẳn đem quyền quyết định cho nữ nhi của mình, để cho nàng tự mình lựa chọn, nếu như Tiểu Nhi có thể đạt được thành tựu về võ học, như vậy dựa vào sự thông tuệ của Tiểu Nhi, thì Ma Tôn nhất định sẽ do nàng thừa kế, nhưng nếu như ngược lại, hẳn sẽ ở phía sau chọn lựa, tiến hành bồi dưỡng người thích hợp thừa kế, khiến Tiểu Nhi có thể cách xa máu tanh.

“Ta có thể không học?” Tiểu Tuyết không phải rất ghét học võ, chỉ là nghe ý tứ của phụ thân, hình như có chút kỳ quái.

“Người không suy nghĩ, mà có thể quyết định ngay là không học, học cùng không học, quyền lựa chọn ở tại người.”

“... Phụ thân, người không hi vọng ta học, đúng không?” Năm tuổi, Tiểu Tuyết đã thông tuệ, để cho mọi người kinh ngạc.

Độc Cô Khinh Cuồng cũng không nghĩ là Tiểu Tuyết có thể hiểu được tâm tư của hẳn, nhưng không có giải thích cái gì, chỉ là sờ sờ đầu Tiểu Tuyết, sau đó bắt đầu giảng ba loại ma học kinh điển ảo diệu kia.

“Thiên Ma tuyệt, là một loại nội công tâm pháp, tổng cộng có ba tầng, theo thứ tự là tuyệt tình, tuyệt dục, tuyệt thiên, tâm pháp là một loại võ học hết sức kỳ lạ, có vài người có lẽ cả đời đều không thể học được, nhưng có vài người rất có thể trong thời gian cực ngắn đạt đến đỉnh cao, như Chân Tiên, Độc Cô gia là có thật nhiều ví dụ...” Mà hẳn cũng là không thích Tiểu Tuyết đi học võ học, tuyệt tình, tuyệt dục, tuyệt thiên, nói dễ vậy sao: “Tiểu Nhi, loại tâm pháp này cực kỳ nguy hiểm, nếu như không phải là người tâm chí kiên định, bị kích thích lúc luyện tập, nhẹ thì Tẩu Hỏa Nhập Ma, võ công hoàn toàn biến mất, nặng thì thân hồn câu diệt, không bao giờ siêu sinh, người nhất định phải suy nghĩ thật kỹ!”

“Dạ, phụ thân, hài nhi biết.” Độc Cô Tiểu Tuyết hết sức nghiêm túc gật đầu một cái.

“Cuồng ma Thất kiếm, tổng cộng có bảy chiêu, theo thứ tự là đông lại sương, tiết mạch, phá không, phá quân, lưu chuyển, tảo Long, diệt thần, mỗi một chiêu đều có một ý nghĩa khác nhau, học được rất là dễ dàng, nhưng nếu như muốn hiểu rõ sự huyền ảo của nó, thì không phải là chuyện một sớm một chiều rồi.”

“Về phần cuối cùng Vân Khuynh Thiên khuyết, là kinh công đặc biệt của Độc Cô gia, có thể điều khiển pháp khí bước trên mây mà đi (như cân đầu vân), Tiểu Nhi, ba loại võ học này đều là võ học cực kỳ tuyệt diệu, rất nhiều người đều chỉ có thể hiểu ngầm, không thể truyền ra ngoài. Đây là Huyết Linh ngọc tổ truyền của Độc Cô gia, trong đó ghi lại phương pháp tu luyện ba loại võ học

này, hết sức quan trọng, hôm nay ta liền đem nó giao cho ngươi, hi vọng ngươi có thể bảo vệ nó thật tốt.”

Vô luận nam nữ mỗi một thời đại đều có một vị truyền nhân, chưa bao giờ có ngoài ý muốn, Độc Cô Tiểu Tuyết cho dù không làm Ma Thần điện Ma Tôn, cũng không thể thoát khỏi cái dòng họ Độc Cô này, cùng cái dòng họ này đại biểu ý nghĩa, điều này cũng chính là số mạng bị buộc chặt với bọn họ.

Độc Cô Tiểu Tuyết hết sức thận trọng nhận lấy cái vật toàn thân tuyết trắng thông suốt, Huyết Linh ngọc cũng ở chính giữa có một chút màu đỏ, khi nàng đụng phải khối ngọc thì toàn thân lạnh lẽo, sau đó nóng lên, tự nhiên sinh ra một loại không khí bi thương thảm thiết.

“Cảm nhận được sao?” Nhìn dáng vẻ Tiểu Tuyết, là hẳn biết ban đầu nàng cùng hẳn có cùng một loại cảm thụ.

“Phụ thân, ta nhất định sẽ hảo hảo bảo vệ tốt nó.” Cảm trong tay, đây là cam kết của nàng, không bao giờ ruồng bỏ.

“Ta tin tưởng ngươi, như vậy ngươi bây giờ mà có thể rỉ máu nhận chủ rồi, đây là một khối Linh Ngọc, thế gian chỉ có duy nhất một khối, không chỉ có thể ghi lại chữ viết, còn có một chút những tác dụng khác, để cho nó nhận ngươi làm chủ nhân, ngươi liền có thể từ từ thể nghiệm.”

“Vâng.”

Máu đỏ, giọt máu ở phía trên Huyết Linh ngọc, bạch ngọc thông suốt trong nháy mắt biến thành yêu dị hồng, sau đó qua trong giây lát lại khôi phục bộ dáng ban đầu.

Khối Ngọc được giữ tại giữa tay, Độc Cô Tiểu Tuyết cũng đã cảm thấy trong đó bất đồng, thật âm áp, rất thân. Thôi đi, giống như là làm bạn với nàng đã lâu, để cho nàng có loại cảm động không sao nói được.

“Tiểu Nhi, hôm nay ngươi nghe nhiều như vậy cũng có thể mệt mỏi, liền sớm nghỉ ngơi một chút đi, hướng chi ngày mai ngươi còn muốn đi chọn lựa người hầu đây.” Tiểu Nhi năm tuổi rồi, cũng đến chọn lựa người hầu thuộc về mình, hoặc là nói chuẩn xác là chọn lựa ám vệ thuộc về mình, chỉ tồn tại vì chủ nhân.

“Phụ thân, không cần ám vệ không thể được sao?” Nàng không thích làm chuyện gì đã có người theo bên người, nàng thích cuộc sống vô câu vô thúc.

“Tiểu Nhi, ám vệ cũng sẽ không can thiệp cuộc sống của ngươi, thậm chí chỉ cần nghe lệnh của ngươi, ám vệ cũng sẽ không ở xuất hiện trước mặt ngươi, ngươi như cũ vẫn có thể tự do tự tại.” Hẳn lại làm sao không biết tâm tư của đứa nhỏ này, hẳn lúc nhỏ hình như cũng đã hỏi như vậy.

“Có thật không? Ám vệ sẽ không giống Hoa Ngữ như vậy dài dòng?” Tiểu Tuyết như cũ có chút không quá yên tâm hỏi, vẻ mặt nghiêm túc lại nhiều hơn

một bộ mặt quý linh tinh rất nghịch ngợm, khiến Độc Cô Khinh Cuồng không nhìn được gõ xuống đầu nhỏ của nàng.

“Người a, luôn là không nghe lời, Hoa Ngữ vốn cũng không phải là nói nhiều, ở chỗ của người liền bị hình dung thành dài dòng, người xem người có nghịch ngợm hay không!”

“Phụ thân, làm sao người có thể gõ đầu người ta, người ta thông minh như vậy, nếu như bị người gõ đầu, làm thế nào?” Tiểu Tuyết vượt vượt chỗ bị gõ, không nhìn được oán trách, đáng vẻ dễ thương chọc cười Độc Cô Khinh Cuồng.

“Gõ đầu liền thay đổi thành ngu ngốc, đến lúc đó phụ thân nuôi người là tốt, cũng tránh cho luôn lo lắng người đi ra ngoài gây... Ha ha ha...”

“Cha!”

Chương 3

Ám Vệ

“**T**hiếu chủ, mười tên hài đồng này chính là Ma Tôn đại nhân vì ngài chọn lựa, Ma Tôn đại nhân nói mỗi một người bọn hắn đều có chỗ đặc biệt của mình, cũng đều đối với ngài rất trung thành, ám vệ, trừ phi là tử vong, nếu không sẽ đi theo chủ nhân cả đời, cho nên, xin ngài thận trọng chọn lựa.”

Hoa Ngữ là nha hoàn hầu hạ, ở một bên, hết sức thận trọng nói ra.

“Ta hiểu biết rõ, ta sẽ rất nghiêm túc.” Từ rất sớm, nàng đã có thể nhận thấy được bên cạnh phụ thân luôn có người tồn tại, người đó yên lặng tồn tại để cho nàng thiếu chút nữa cho rằng là ảo giác của mình, nếu như không phải là đã được phụ thân khẳng định, sau đó thấy nam nhân đó vẫn đi theo ở bên cạnh phụ thân, nàng cũng không biết thế nhưng thật sự có người có thể y hệt Như Ảnh tử.

Ám vệ... Bọn họ thật nguyện ý làm, nhìn lên mười người trước mặt, năm nam năm nữ, số tuổi ở đây đều khoảng mười tuổi, vốn gương mặt nên non nớt lại khác thường tang thương, Độc Cô Tiểu Tuyết không khỏi sinh ra một tia nghi ngờ, chỉ là, nàng hình như ở trong đó thấy được có một người quen, thật giống như gặp qua.

“Các người cũng biết ám vệ ý nghĩa như thế nào sao?” Tiểu Tuyết hỏi, rất nghiêm túc rất thận trọng.

“Dạ!” Trăm miệng một lời, rất là kiên định trả lời, mỗi một người bọn hắn cũng vô cùng rõ ràng hai chữ này có ý nghĩa gì.

“Vậy... Các người nguyện ý trở thành ám vệ của ta ư, ta là nói tự nguyện, mà không phải ra lệnh mới đồng ý.” Ai, ám vệ, nếu để cho nàng đi làm ám vệ của một người khác, đó cũng giết nàng có cái gì bất đồng, mặc dù nàng mới năm tuổi, nhưng là hiểu tự do trọng yếu bực nào.

“...” Mọi người trầm mặc, hình như cũng không biết làm sao trả lời.

“Thôi, các người cũng không cần trả lời, hiện tại ta nói ra ba điều kiện, tự nhận là có thể làm được thì lưu lại, không làm được liền rời đi.” Tiểu Tuyết biết, những người này dù là không muốn cũng sẽ không nói thẳng, huống chi nàng rất hoài nghi những người này có còn hay không tư tưởng của riêng mình.

“Thứ nhất, ta muốn lưu lại người có thể hoàn toàn phục tùng mệnh lệnh của ta, không cho phép cãi lời ta bất cứ phân phó nào, cũng không cho phép đang không có sự đồng ý của ta, mà ở bên trong tiết lộ bất cứ tin tức gì của ta bao gồm phụ thân ta! Có thể làm được lưu lại, không thể hiện tại liền rời đi!”

Đứa bé năm tuổi có thể có bao nhiêu khí thế, nhưng lời nói này nói ra như vậy, mọi người không khỏi cảm thấy Tiểu Tuyết cường thế, không cách nào cự tuyệt, không cách nào làm trái lại.

Mấy đứa bé được chọn lựa, vẻ mặt khác nhau, trầm ổn một chút, ngoài mặt không có thay đổi, trong ánh mắt, nhưng cũng mang theo kinh ngạc cùng nghi ngờ, hơi thiếu kiên nhẫn chau mày, giống như suy tư.

“Thứ hai, ta cũng cần ám vệ, có lẽ võ công có thể không phải tốt nhất, nhưng tuyệt đối phải có năng lực tự vệ, có lẽ không phải tuyệt đỉnh thông minh, nhưng nhất định không phải vụng về ngu xuẩn, vô luận tương lai ta làm cái gì, nhưng nhớ, ám vệ chính là ám vệ, không có quyền can thiệp bất kỳ quyết định gì của ta, hơn nữa, ta không muốn có người biết người khác đi theo ta, nếu như người không thể khiến ta không phát giác gì, ít nhất cũng không được ảnh hưởng tâm tình của ta.”

Điều này nhìn như không có nội dung gì quá thực chất, cũng là yêu cầu hết sức hà khắc, bởi vì tất cả những điều đó như muốn loại bỏ hết đám người được chọn kia.

“Về phần điều thứ ba, cũng chính là lựa chọn cuối cùng có liên quan tới ta, ta sẽ cho các người 3 ngày cùng ta chung đụng, các người cũng có thể đi tìm hiểu một chút tin tức hữu dụng, sau đó ở ba ngày sau đó đưa ta một phần các người cho là quà tặng ta sẽ thích, tốt lắm, đây chính là ba điều kiện của ta, các người cho là có thể, liền lưu lại, không làm được có thể lập tức rời đi.”

Thật ra thì, đây cũng là nàng đã sớm nghĩ xong, dù sao đó cũng là người sẽ cùng nàng chung sống thật lâu, nàng làm sao có thể lựa chọn dễ dàng được, đương nhiên là phải cân thận, sau khi suy tính mới có thể làm ra quyết định sau cùng.

Mọi người trầm mặc, nhưng không có rời đi, điều thứ nhất, bọn họ có lẽ là trước liền bị dạy, trở thành ám vệ nhất định phải hoàn toàn nghe lệnh của chủ nhân tương lai, bọn họ mặc dù là Ma Thần điện giáo chúng, nhưng nhất định sẽ lấy tất cả mệnh lệnh của chủ nhân làm trọng.

Mà điều thứ hai, mọi người có chút hiểu, cũng có chút nghi ngờ, nhưng cũng không cho là mình làm không tới, có thể bị chọn lựa tới đây, bọn họ đều có

được mình chỗ đặc biệt, cũng có biết được trách nhiệm cơ bản của một ám vệ là gì, sẽ không vọng tưởng mình có thể đối với chủ nhân có ảnh hưởng gì.

Chỉ có một điều cuối cùng, cũng có chút làm khó bọn họ, quà tặng, muốn cái gì chính là quà tặng mới có thể làm Thiếu chủ tiếp nhận đây...

“Thiếu chủ, nô tỳ cảm thấy ngài hôm nay hình như có chút bất đồng đây.” Trên đường trở về, Tiểu Tuyết đi tuốt ở đằng trước, Hoa Ngữ theo sau một bước, mà chung quanh cách đó không xa là đi theo mười người, có lẽ bọn hắn từ bây giờ muốn đi theo Tiểu Tuyết, cho đến ba ngày sau kết quả công bố, hoặc là lưu lại, hoặc là rời đi.

“Bất đồng nơi nào?” Tiểu Tuyết ngoảnh đầu, giọng nói rất là thoải mái, kể từ rời đi cái phòng để lựa chọn ám vệ, Tiểu Tuyết hình như lại khôi phục cái loại bộ dáng đáng yêu bướng bỉnh, cái cảm giác nặng nề hoàn toàn biến mất rồi.

“Rất là bất đồng, mới vừa rồi, nô tỳ cảm thấy ngài căn bản cũng không giống như là đứa bé chỉ có năm tuổi.” Lời nói mạch lạc rõ ràng, đặc biệt là tư tưởng, giống như là để cho nàng lần nữa biết một Tiểu Chủ Nhân, mặc dù vẫn biết Thiếu chủ thông tuệ, nhưng giờ khắc này mới chính thức sáng tỏ thông tuệ vẫn chưa thể nói rõ trí thông minh của Thiếu chủ.

“Ha ha ha, Hoa Ngữ, ngươi không phải cảm thấy có lúc ngươi quá nghiêm túc ư, xem ra cùng ta mẫu thân là một dạng...”

“Thiếu chủ!”

“Tốt lắm, Hoa Ngữ, ta đói bụng, chúng ta đi ăn cơm đi, còn nữa, mười người kia, cứ xem như là khách đi, cùng ta phụ thân nói một tiếng, xem như là cho bọn họ nghỉ.” Bọn họ cùng nàng tuổi tác cũng xấp xỉ, nhưng bởi vì có chút nguyên nhân, có hoàn cảnh sống bất đồng, trải qua cuộc sống bất đồng.

“Dạ, nô tỳ sẽ an bài tốt tất cả, xin ngài yên tâm.” Hoa Ngữ nhàn nhạt mà nhìn lướt qua mười người đi cùng phía sau, trong lòng suy đoán Thiếu chủ cuối cùng sẽ lưu lại người nào, hay là một cũng sẽ không lưu lại...

...

Tiểu Tuyết các, trừ nô tỳ quét dọn, trong ngày thường chỉ có Tiểu Tuyết cùng Hoa Ngữ ở nơi này, mà bây giờ nhiều hơn mười người, tự nhiên cảm giác rất là bất đồng, mặc dù thanh âm như cũ an tĩnh giống như là không có ai, nhưng lại đã để người có loại cảm giác hết sức náo nhiệt.

Hoa Ngữ ngồi ở trên ghế xuyên thấu qua cửa sổ nhìn ra ngoài, mười người kia hoặc ngồi hoặc đứng đợi tại bên ngoài, có trên mặt đất, có còn lại là trên tàng cây.

Ba ngày ước hẹn đã qua hai ngày, nàng vẫn như cũ trải qua cuộc sống của chính nàng, ngủ, ăn cơm, đọc sách, luyện võ, mà những người đó hình như cũng vẫn như cũ là trải qua cuộc sống của bọn họ, ngủ, ăn cơm, luyện võ, sau đó liền trầm mặc...

Nàng chưa từng nghe bọn họ nói câu nào, giữa bọn họ không có nói chuyện với nhau, chỉ thỉnh thoảng gặp phải thời điểm, gật đầu đồng ý, sau đó im lặng tránh ra.

Nàng nhìn nhìn, sau đó cảm thấy tâm tình có chút chán nản, sau đó cũng vì tâm tình này của mình mà bật cười, nàng vốn là khiến mấy người này đến quan sát nàng, cuối cùng cũng là nàng tới quan sát bọn họ, thật đúng là kỳ quái.

...

Ước định ba ngày đã qua, mười người biến mất lại xuất hiện, sau đó, liền đến tiếp nhận quà tặng.

“Thu quà tặng của các ngươi trước, ta muốn trước đó xác minh, đồ nếu tặng cho ta, ta nhưng lại thật sự nhận lấy, sẽ không trả lại cho các ngươi, cho nên, cho các ngươi suy nghĩ kỹ, ngàn vạn đừng đem bảo vật gia truyền đưa cho ta, tránh cho ta lấy đi bán, thời điểm đó các ngươi sẽ khóc!”

Mọi người ngạc nhiên, không khí khẩn trương biến mất không thấy gì nữa, mỗi người trong mắt cũng thoáng hiện qua nụ cười...

Chương 4

Đủ Loại Quà Tặng

Quà tặng, mặc dù ý là khảo nghiệm, nhưng Tiểu Tuyết vẫn đem những thứ này coi là quà tặng.

Nhìn trên bàn, Tiểu Tuyết cười, nụ cười đáng yêu ngọt ngào, mang theo thỏa mãn, khiến người khác nhìn cũng không khỏi nở nụ cười, giống như mang theo cảm giác thỏa mãn mà cười.

“Ba ngày sau là sinh nhật năm tuổi của ta, những thứ này của các ngươi dù là trước thời gian tặng quà, tặng cho ta, vô luận như thế nào, ta vẫn sẽ ở đây nói tiếng cảm ơn, đây là bánh ngọt ta thích ăn nhất, tặng cho các ngươi.”

Hoa Ngữ sớm đã chuẩn bị tốt bánh ngọt phân cho mọi người, sau đó lui đến sau lưng Tiểu Tuyết, Tiểu Tuyết mang theo nụ cười ngọt ngào nhìn quà tặng trên bàn, từng cái từng cái nhìn kỹ lại...

“Linh Lung Huyết La Sát, chém sắt như chém bùn, chủ tử trong vương giả, làm bằng băng thiết ngàn năm, bề ngoài bình thường, nhưng là một thanh độc nhất vô nhị, không nghĩ tới ta lại nhận được một phần quà tặng như vậy, có thể nói cho ta biết tên của ngươi?” Phần quà tặng thứ nhất đã làm cho nàng giật mình không thôi, không khỏi hỏi tới tên tuổi của người đó, một nam hài hơn 10 tuổi, một thân tỏa ra hơi thở lãnh khốc.

“Tàn Huyết!” Nam hài ngắn gọn trả lời, mang theo một tia cuồng ngạo.

“Tàn Huyết... Người thật muốn đem nó đưa cho ta, cho dù, ta không lựa chọn người?”

Tàn Huyết lãnh khốc, thái độ có chút nặng nề, nhưng cũng hết sức kiên trì nói: “Thiếu chủ nếu nhận biết nó, như vậy Tàn Huyết tặng cho ngài cũng đáng.” Đúng vậy a, hẳn đưa ra, căn bản cũng không có nghĩ tới Thiếu chủ sẽ liền nhận ra, có kiên thức như vậy, dĩ nhiên xứng với cây chùy thủ này.

“Vậy ta sẽ nhận, cảm ơn.” Nàng sẽ không lựa chọn cái người gọi là Tàn Huyết này, bởi vì hẳn không thích hợp làm một ám vệ.

“Chai này có phải là dưỡng khí đan dược, có tác dụng an thần, là thượng phẩm, chỉ là ta đối với đan dược không hiểu rõ lắm, không biết cụ thể công hiệu, ta nói đúng không?” Phần quà tặng thứ hai là mấy viên đan dược, mở bình ra liền có thể thấy được trong đó tản ra mùi thơm ngát, làm cho người ta an tĩnh lại.

“Dạ, đây là Ninh Thanh đan, cũng không phải cái gì quá hiếm, chỉ là ta tự làm mà thôi, ta thấy Thiếu chủ ban đêm hình như không ngủ ngon, nghĩ đến có thể có chút tác dụng.” Nữ hài này rất tinh tế, nàng nghĩ ngợi vốn là so với người thường kém chút, mấy ngày nay bởi vì có nhiều người, mà ngủ càng thêm không yên ổn...

“Cảm ơn, ta rất thích, có thể nói cho ta biết tên của người không?”

“Tàn Nguyệt.”

Đều là ‘Tàn’ hết sao? Tàn Huyết, Tàn Nguyệt... Sau đó, Tiểu Tuyết chột ngẩng đầu, nhìn về phía cái người nàng vẫn luôn cảm thấy quen...

“Tàn Tình?” Một năm trước, ở trong màn đêm gặp một nam hài, yên lặng cùng với nàng ăn xong tất cả điểm tâm, an tĩnh nhưng nàng cảm thấy không có bất kỳ cảm giác chán ghét.

Bị người gọi tên, chân động toàn thân, sau đó mới cung kính hồi đáp: “Dạ, chính là Tàn Tình!” Ngũ diệu vững vàng, cũng chỉ có Tàn Tình tự mình biết, vào giờ phút này, do Thiếu chủ kêu lên tên của mình, khiến hẳn kích động đến cỡ nào.

Lấy được trả lời, Tiểu Tuyết gật đầu một cái, mọi người có lẽ cũng có chút kinh ngạc, nhưng cũng không dám nhiều lời, Tiểu Tuyết cũng nhìn về phía quà tặng còn lại.

Một con rối gỗ, rất tinh xảo cũng rất đáng yêu; một điều, sắc thái tươi; một cây trâm cài tóc làm bằng gỗ, phía trên mang theo điều khắc tinh tế, để cho nàng nhìn mà thích.

“Con rối, điều, trâm cài tóc, ba người các người đều rất khéo, ta rất thích, có thể nói cho ta biết tên của các người không?” Ba dạng quà tặng, nàng đều đã gặp, quan sát những người này, nhìn bọn họ tự mình làm, bây giờ mặc dù mới biết rốt cuộc là cái gì, nhưng cũng có chút cảm động.

“Tàn Phong.”

“Tàn Vân.”

“Tàn Ảnh.”

Tiểu Tuyết gật đầu một cái, tiếp tục xem tiếp, đó là một bức họa, phô khai, một cô bé hình tượng hết sức sinh động...

“Ta đáng yêu như thế sao?” Tiểu Tuyết cười có chút ngu đần, nhìn bức họa mình không khỏi có chút kiêu ngạo nho nhỏ, thì ra là nàng thật đáng yêu như thế a, để cho chính mình nhìn cũng muốn cười đấy.

Mọi người không nói, hiển nhiên loại vấn đề này không phải bọn chúng nên trả lời.

“Người tên là Tàn Tiểu? Cùng tên với ta?” Tiểu Tuyết nhìn xuống bức vẽ thấy có ghi tên tuổi, không khỏi hỏi.

“Dạ, xin Thiếu chủ thứ tội, Tàn Tiểu tuyệt không có ý vũ nhục!” Tên của hắn cũng không phải chính hắn đặt, bọn họ phần lớn là không cha không mẹ, tên cũng chỉ là danh xưng, do sư phụ của bọn họ thống nhất đặt.

Tàn Tiểu quỳ trên mặt đất, có chút lo lắng.

“Đứng lên đi, một chữ mà thôi, dùng ở trên người ta có thể, tự nhiên cũng có thể dùng ở trên người người, người vẽ ta rất thích.”

“Tạ thiếu chủ.”

Buông xuống bức vẽ, Tiểu Tuyết cầm lên một cuốn sách, đây cũng là một trong những món quà tặng nàng, quyển sách xem ra có chút cũ rách.

“Trăm loại tạp ký, đây là sách gì, ta chưa nghe nói qua?”

“Thiếu chủ, đây chỉ là một bản sách tương đối bình thường, ghi lại một chút chuyện xưa thú vị.” Trả lời là một cô gái mặt mũi thanh tú, làm cho người ta có cảm giác thanh khiết.

“Chuyện xưa thú vị, các người hình như cũng hay đi ra ngoài...” Đột nhiên, Tiểu Tuyết nhìn những quà tặng này nghĩ tới một ít chuyện, nàng từ nhỏ ở Vạn Ma sơn này, chưa bao giờ xuống núi, không biết dưới chân núi là thế nào?

“Muôn màu muôn vẻ nhưng cũng hết sức nguy hiểm.” Cô gái suy nghĩ một chút liền đáp.

“... Vậy sao, vậy người tên là gì?” Tiểu Tuyết cũng không tiếp tục về đề tài thế giới bên ngoài.

“Tà Dương.”

“Tà Dương như máu... Hình như không quá thích hợp với người, người phải gọi là Triều Dương, âm áp cũng không nóng bỏng.”

Tà Dương không biết mình nên như thế nào trả lời, chỉ là có chút đờ đẫn nhìn cô gái chỉ có năm tuổi...

“Chỉ còn ba suất quà tặng, thời gian mở quà thì ra là nhanh như vậy đấy... Thật hy vọng với mấy món quà tặng này, đều mang đến niềm vui, ha ha ha, cho ta nhìn xem thứ này là gì, hình như rất kỳ lạ, ta không biết là cái gì.” Nhìn quà tặng còn lại, một khối Tiểu Thiết, Tiểu Tuyết lộ ra nghi ngờ nhưng cũng nở nụ cười hết sức đáng yêu.

“Đây là thuộc hạ sau lần làm nhiệm vụ thứ nhất đạt được, thuộc hạ cũng không biết là cái gì, chỉ cảm thấy là đồ hết sức quý trọng, hi vọng Thiếu chủ sẽ thích.” Thoạt nhìn hình như là một nam hài, có chút cương nghị rất là thành khẩn hồi đáp.

Tiểu Tuyết có chút ngạc nhiên nhìn kỹ một chút khối Tiểu Thiết, lại như cũ không có phát hiện cái chỗ đặc biệt gì.

“Đồ kỳ quái, nếu như có một ngày người biết nó là cái gì, ta sẽ chờ người đến nói cho ta biết, người tên là gì?”

“Tàn Kiên Quyết!” Nam hài thanh âm chút kích động, người còn lại thật giống như cũng giật giật, lại không có nói thêm cái gì.

Tiểu Tuyết nhìn còn dư lại hai phần quà tặng, trí nhớ của nàng hết sức tốt, thời điểm tặng quà nàng liền nhớ người nào đưa phần quà tặng nào, cuối cùng, một phần là của cô gái an tĩnh bên kia đưa, một phần còn lại là của người nàng đã gặp qua một lần, Tàn Tĩnh, Tiểu Tuyết suy nghĩ một chút, hay là trước cầm món quà của cô gái lên, món quà dùng bao vải đen, có chút thần bí.

Miếng vải đen được vạch trần, ánh sáng màu xanh dương nhạt từng điểm từng điểm lộ ra, một viên minh châu màu lam vô cùng xinh đẹp xuất hiện trước mặt mọi người.

“Thật là xinh đẹp, cảm ơn.” Thật rất đẹp, Tiểu Tuyết nhẹ nhàng cầm lên hạt châu kia, đặt trước mắt, chiếu rọi dưới ánh mặt trời, màu xanh dương càng thêm rực rỡ, khiến Tiểu Tuyết không khỏi lộ ra nụ cười mừng rỡ...

Tất cả mọi người có chút chột hiệu, dưới ánh mặt trời tuyệt mỹ cô gái mang theo nụ cười mừng rỡ, một màn kia hình như cứ như vậy khắc sâu ở trong lòng mọi người, rất nhiều năm trước, đúng lúc những người này tìm khắp nơi một người, đứng ở nơi này cái thế giới bất đồng, bọn họ như cũ không có quên, ngày đó một nữ hài tử dưới ánh mặt trời cười rực rỡ...

“Tên của người đây?”

“Tàn Tĩnh.”

“Tàn Huyết, Tàn Nguyệt, Tàn Phong, Tàn Vân, Tàn Ảnh, Tàn Tiểu, Tà Dương, Tàn Kiên Quyết, Tàn Tĩnh, Tàn Tĩnh... Nếu như có thể, ta muốn nói, các người không nên quá quan tâm tên của các người, không trọn vẹn cũng là

một loại tốt đẹp, phần quà tặng cuối cùng này, ta mặc dù không có nhìn thấy, nhưng mà ta lại cảm thấy ta nhất định sẽ rất thích, bởi vì ta đã nghĩ thấy tư vị mà ta yêu thích... Sầu riêng tô, Tàn Tình, vì sao người lại đưa ta thứ đồ ăn này?”

Tiểu Tuyết đứng trong đám đông gọi tên từng người, đọc đến cái tên nào liền liếc nhìn người đó, cho đến cuối cùng, ánh mắt rơi vào trên người của Tàn Tình, người nam hài kia đưa đến chính là một hộp đồ ăn, cho dù không cần mở ra xem, nàng cũng nghe thấy được trong đó có mùi vị khiến nàng vui mừng.

“... Thuộc hạ tự mình làm, có thể sẽ không ngon.” Tàn Tình cúi đầu để người khác không nhìn thấy vẻ mặt không được tự nhiên của hắn, kể từ cái đêm một năm trước hắn gặp cô gái này, hắn nhận lúc được ra bên ngoài huấn luyện, học làm bánh ngọt, chỉ là ngu dốt như hắn, vẫn luôn không làm được loại bánh ngon, nhưng cuối cùng hắn vẫn tự mình làm một hộp điểm tâm này, hắn không dám hy vọng quá nhiều, chỉ hy vọng nàng ít nhất có thể ăn một hộp...

Tiểu Tuyết cười rồi, cười như vậy vui vẻ, như vậy đáng yêu, nàng có chút không kịp chờ đợi mở ra hộp đựng thức ăn, sau đó lấy ra một khối sầu riêng tô cắn một cái...

Tàn Tình khẩn trương nhìn Tiểu Tuyết, trong đầu có chút rối loạn.

“... Ăn không ngon lắm, không đủ mùi vị...” Chỉ là ăn một miếng, Tiểu Tuyết liền sụp đổ nụ cười, có chút khổ sở nói.

Tàn Tình tâm run lên, chột quỳ xuống, “Thuộc hạ ngu dốt.” Hắn làm những thứ bánh ngọt này, cũng chỉ vì năm đó thấy thời điểm nàng ăn bánh rất vui vẻ, chỉ là vì sao nụ cười kia ngược lại bởi vì hắn mà biến mất, điều này hắn làm sao mà chịu nổi, giờ khắc này, Tàn Tình hối tiếc muốn cầm đao giết mình.

“Chỉ là, ta vẫn rất thích, Tàn Tình, cả đời này ta chỉ hỏi câu này lần thứ nhất, người nguyện ý làm ám vệ của ta ư, làm ám vệ của Độc Cô Tiểu Tuyết ư! Cả đời cũng không thể lộ ra ngoài ánh sáng, không có người yêu, không có cuộc sống của riêng mình, tùy thời cũng gặp phải nguy hiểm, cả đời sẽ không có tiếng tăm gì!”

Mười loại quà tặng, đủ loại bất đồng, nàng từ trong thấy được rất nhiều, cũng cảm nhận được rất nhiều, mỗi người có dụng tâm khác nhau nàng đều nhìn thấy, chỉ là, nàng có quyết định của chính nàng, Tàn Tình một năm trước cho nàng cảm giác kia... Không có tồn tại cảm giác áp lực, hôm nay đưa phần quà này để cho nàng cảm thấy tình cảm trong món quà, nàng nghĩ, ứng cử viên ám vệ đã không cần phải suy tính nhiều nữa...

“... Ta, nguyện ý! Chết cũng không hối hận!” Sau khi kinh ngạc, chỉ còn lại cảm động và thận trọng, đời này kiếp này, hắn tuyệt đối không hối hận!

Chương 5

Xà Trong Động Băng

Lại một năm nữa, Tiểu Tuyết sáu tuổi, đưa bé lớn lên hình như cũng thể hiện tính cách rõ ràng, một năm trôi qua, Tiểu Tuyết càng làm cho người ta kinh diễm.

“Thiếu chủ, ngài lại muốn đi nơi nào?” Hoa Ngữ lặng yên không tiếng động xuất hiện, làm Tiểu Tuyết bất đắc dĩ thờ dài một tiếng.

“Nghe nói ở bên trong cái động băng kia gần đây có chút cổ quái, ta đi nhìn một chút.” Động băng thuộc về cấm địa của Ma Thần điện, người bình thường không thể tùy ý tiến vào, nhưng Tiểu Tuyết dĩ nhiên không phải người bình thường, nàng mấy ngày nay nghe được phụ thân cùng mẫu thân nói chuyện, nơi đó hình như có cái gì cổ quái, động vật cũng trở nên hết sức an tĩnh, không thấy bóng dáng.

“Thiếu chủ, có lẽ sẽ có nguy hiểm, Ma Tôn phỏng đoán, có thể sẽ có tà vật ra đời.”

“Không sao, Tàn Tình sẽ giúp ta, người đi giúp ta chuẩn bị chút điểm tâm, một hồi ta sẽ trở lại.” Nói xong, thân hình Tiểu Tuyết liền thoát một cái, vượt qua Hoa Ngữ, Hoa Ngữ mặc dù có thể ngăn cản, nhưng thân phận của nàng không thể làm ra những chuyện không có tôn ti, chỉ có thể nhìn một cái hướng khác gật đầu một cái, đó là nơi ở của Tàn Tình, mặc dù hẳn rất là khắc khổ tu luyện võ học, nhưng bởi vì số tuổi hạn chế, mà có trình độ chưa đủ.

Đi ở phía trước, thân thể nho nhỏ phiêu dật, trải qua một năm tu luyện, Tiểu Tuyết với Vân Khuynh Thiên Khuuyết đã có chút thành tựu, nhảy lên nhảy xuống bay tới bay lui, tạo không ít chuyện cười, cũng làm cho Ma Thần điện trầm tĩnh xuất hiện không ít tiếng cười, Tiểu Tuyết tựa như cái Tiểu Tinh Linh, lấy được yêu thích của mọi người.

Tàn Tình đi theo sau lưng Tiểu Tuyết, ánh mắt lưu chuyển khe khẽ đụng chạm cái bóng dáng kia, sau đó trong giây lát sẽ dời đi, giống như là sợ quấy rầy nàng... Hẳn thật sự vẫn luôn muốn nhìn, ánh mắt không bao giờ dời đi, nhưng là nếu như vậy, nàng nhất định sẽ không vui, nàng toàn thân đều tản ra hơi thở tự do, hẳn không đành lòng khiến cho nàng cảm thấy không tự tại, hơn nữa, hẳn chưa quên thân phận của mình chỉ là một ám vệ, không thể có bất kỳ cảm giác tồn tại, càng không thể khiến chủ nhân có bất kỳ cảm giác không thoải mái.

Không biết người phía sau lại có nhiều ý nghĩ phức tạp đến như vậy, Tiểu Tuyết đi lặng lẽ vào phạm vi động băng, không khí u tĩnh khiến nàng không nhìn được càng thêm nhẹ nhàng linh hoạt, ánh mắt lại hết sức linh động nhìn chung quanh, hình như thật sự có cái gì đó cổ quái, thường ngày nàng đến là có thể nhìn thấy một ít động vật, bây giờ đều biến mất không thấy, cả động băng cảm giác hình như bắt đầu càng lạnh hơn...

“Thật sự có chỗ cổ quái, sao lại an tĩnh như vậy.” Tiểu Tuyết lầm bầm lầu bầu nói xong, sau đó từng bước từng bước đi tới bên động băng, động băng như cũ nguy hiểm khiến người ta rét run, nơi sâu nhất nhiệt độ tuyệt đối có thể rét chết người, nhưng mà trong này cũng là nơi Tiểu Tuyết yêu thích nhất, cũng giúp nàng không ít trong việc tu luyện võ học, âm khí của nơi này chính là tinh hoa của võ học.

Nhìn động băng, cảm thụ tia khí lạnh, Tiểu Tuyết không nhìn được cởi bỏ giày, vén quần lên, chân không đi vào...

Cảm giác thoải mái khiến Tiểu Tuyết nở nụ cười càng sáng hơn, chân nhỏ trắng nõn như ngọc, nghịch ngợm đá nước, tiếng cười như chuông bạc đổ xuống.

“Cẩn thận, tiểu thư!” Đột nhiên, Tàn Tình phi thân ra, đem Tiểu Tuyết từ trong động băng ôm ra ngoài, sau đó rút kiếm, lạnh lùng nhìn trong động băng.

Ám vệ thuộc về chủ nhân, hắn vốn nên gọi tiểu thư là chủ nhân, nhưng ngay lần đầu tiên khi hắn gọi nàng là chủ nhân đã bị nàng hủy bỏ, nên hắn mới xưng hô là tiểu thư.

“Thế nào?” Một năm rồi, đã không biết bao nhiêu lần tên ám vệ này không được nàng ra lệnh đã tự ý hiện thân... nhưng lúc này nàng đã nhìn thấy trong động băng có gì đó cổ quái, vậy là cái gì, giống như là cá, hoặc như là xà, hắn cũng vì bảo vệ mình thôi...

“Trong động băng không nên có vật sống.” Không biết tên vật thể thiếu chút nữa đụng phải tiểu thư là cái gì, chỉ là... “Thuộc hạ tự tiện hiện thân, xin tiểu thư trách phạt!” Hắn là ám vệ, chưa bao giờ quên khi tuyển chọn ám vệ, tiểu thư đã đưa ra hai điều kiện.

“...” Phạt còn chưa phải phạt? Tiểu Tuyết có chút mâu thuẫn, phạt, nhưng người ta rõ ràng vì bảo vệ mình, nhưng nếu như không phạt, hắn lại không thể tiếp tục làm việc, bóng dáng vĩnh viễn đều là bị động.

“Lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa, nếu không, ngươi cũng không cần tiếp tục làm ám vệ của ta nữa.” Tiểu Tuyết cười nói, nụ cười đáng yêu cũng là giọng nói kiên quyết khác thường.

“... Dạ, thuộc hạ hiểu!” Tâm chợt nhảy lên một cái, toàn thân cũng bởi vì những lời này của tiểu thư mà cứng ngắc, nếu như hắn không còn là ám vệ của nàng, vậy hắn còn có thể là cái gì, chỉ là nếu để cho hắn trở mặt nhìn tiểu thư lâm vào nguy hiểm, hắn cũng làm không được...

Tiểu Tuyết thu hồi ánh mắt đặt trên người Tàn Tình, đánh giá cái vật trong động băng đó, sau đó từng bước từng bước, tương đối cẩn thận nhích tới gần.

“Này, ngươi là thứ gì, còn sống hay không?” Tiểu Tuyết mang theo giọng nói non nớt, ánh mắt linh động, hết sức đáng yêu.

Trong nước, cái vật đó liên giật giật, không biết là bị thanh âm hù sợ, hay là thật sự nghe được, lại dọa Tiểu Tuyết giật mình.

“Ghét, làm ta sợ muốn chết, này, người rút cuộc là cái thứ gì, hãy nhìn ta làm người phải hiện thân đây.” Tiểu Tuyết luyện kiếm cùng với một thanh Tiểu Mộc kiếm tùy thân, hiện tại vừa đúng lúc lấy ra dùng, chỉ thấy nàng lấy ra Tiểu Mộc kiếm ở trong động băng mùa mấy đường, mà cái vật đó theo động tác của Tiểu Tuyết mà giăng co, ở trong động băng thân thể du động, mà Tiểu Tuyết lúc này cũng thấy rõ cái vật đó rút cuộc là vật gì...

Một Tiểu Bạch Xà, chỉ bằng cánh tay nhỏ của Tiểu Tuyết thôi, đáng thương giống như là cá xà bảo bảo, không biết tại sao lại xuất hiện tại nơi này.

“Thật đáng thương, mẹ người không nhớ người sao, nếu không làm sao người sẽ ở chỗ này đây, người có lạnh hay không, ra ngoài có được hay không, ta dẫn người đi ăn ngon nha.” Không biết vì sao, Tiểu Tuyết lần đầu tiên nhìn liền thích Tiểu Bạch Xà này, cảm thấy xà con này hình như rất có linh tính, nhất định có thể nghe hiểu được nàng đang nói cái gì.

Tàn Tình chốc lát hoảng hốt, đi theo bên cạnh tiểu thư càng lâu, hẳn càng cảm thấy tiểu thư rất thâm ảo, rất mâu thuẫn, cá tính thay đổi tương tự như hai người, một khắc trước thì nặng nề thành thực, một khắc sau lại ngây thơ đơn thuần, người nào mới thật sự là tiểu thư, tiểu thư chân chính rút cuộc là bộ dáng gì?

Cái sinh vật trong động băng, tạm thời xưng là xà, có lẽ nó có linh tính, hiểu tiếng người, có lẽ thật sự có chút cổ quái, nhưng cuối cùng vẫn không có mở miệng nói ra tiếng người, chỉ là dưới sự nỗ lực của Tiểu Tuyết, giùng giàng bị bẻ lên, Tàn Tình ở một bên nhìn, có chút bận tâm, xà này không có độc ư, có thể hay không đột nhiên cắn bị thương tiểu thư, rồi lại ngại vì mới vừa bị dạy dỗ, không dám nhiều lời, chỉ là ẩn thân ở chỗ tối, cẩn thận nhìn nhất cử nhất động của con xà kia, có lẽ, hẳn về sau phải ở bên người chuẩn bị một chút dược vật rồi.

“Lạnh quá, người làm từ băng sao...” Ôm con xà nhỏ, Tiểu Tuyết toàn thân cũng run run, cũng lộ ra nụ cười âm áp, hướng về phía xà con nhỏ nhẹ nói.

Ánh mắt của xà con trong suốt, rất nhỏ nhưng rất sáng, thẳng tắp nhìn chằm chằm Tiểu Tuyết, lười biếng nhiều hơn một chút nghi ngờ...